

21982A0728(01)

L 219/53

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

28.7.1982

UMOWA O WSPÓŁPRACY
między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniokiem

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,
z jednej strony,

RZĄD KRÓLESTWA TAJLANDII,
z drugiej strony,

UZNAJĄC zależność gospodarki Tajlandii od produkcji manioku oraz jego wywozu do Wspólnoty oraz problemy na rynku Wspólnoty wynikające z rosnącego przywozu manioku,

ŚWIADOME, że produkcja manioku w Tajlandii jest skoncentrowana na terenach najbiedniejszych i najbardziej wrażliwych politycznie,

UWZGLĘDNIAJĄC cele rozwoju rolnictwa i zróżnicowania upraw w Tajlandii oraz wspólny interes w stabilizacji rynków manioku w Tajlandii i we Wspólnocie,

POTWIERDZAJĄC swoją gotowość do współpracy w kwestiach dotyczących produkcji, obrotu i handlu maniokiem na zasadach wzajemnych korzyści,

ŚWIADOME, że taka współpraca powinna być realizowana w sposób stopniowy i pragmatyczny,

POSTANOWIŁY zawrzeć Umowę o współpracy w sprawie produkcji, obrotu oraz handlu maniokiem i w tym celu powołały jako swoich pełnomocników:

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH:

RZĄD KRÓLESTWA TAJLANDII:

KTÓRZY, po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Uwzględniając cele rozwoju rolnictwa i zróżnicowania upraw w Tajlandii oraz stabilizowania rynków manioku w Tajlandii i we Wspólnocie, Tajlandia zobowiązuje się do zarządzania wywozem do Wspólnoty manioku objętego podpozycją 07.06 A Wspólnej Taryfy Celnej przez okres pięciu lat od 1982 roku do 1986 roku, podzielony w taki sposób, żeby zapewnić, że wywóz ten nie przekracza ilości uzgodnionych między Tajlandią a Wspólnotą.

Na rok 1982 wysokość wywozu ustala się na pięć milionów ton.

Faza I

Na lata 1983 i 1984 wysokość wywozu ustala się na:

a) 5,0 milionów ton rocznie;

oraz

b) dodatkową ilość nie większą niż 10 % rocznej ilości wymienionej w literze a), którą dopuszcza się na okres tych dwóch lat i która może być wykorzystana albo w pełni, w całości podczas jednego roku, albo częściowo podczas obydwu lat, w celu dostosowania do zwykłych wahań w produkcji towarów podstawowych oraz w celu ułatwienia stabilizacji rynków manioku w Tajlandii i we Wspólnocie.

Faza II**Artykuł 5**

Na lata 1985 i 1986 wysokość wywozu ustala się na:

a) 4,5 miliona ton rocznie;

oraz

b) dodatkową ilość nie większą niż 10 % rocznej ilości wymienionej w literze a), którą dopuszcza się na okres tych dwóch lat i która może być wykorzystana albo w pełni, w całości podczas jednego roku, albo częściowo podczas obydwu lat, w celu dostosowania do zwykłych wahań w produkcji towarów podstawowych oraz w celu ułatwienia stabilizacji rynków manioku w Tajlandii i we Wspólnocie.

Jest rzeczą zrozumiałą, że ilości określone w niniejszym artykule nie obejmują ilości tranzytowych lub powrotnie wywożonych do miejsc przeznaczenia poza Wspólnotą lub tych, które są przedmiotem uzgodnień dotyczących uszlachetniania czynnego.

Artykuł 2

Jeżeli w Tajlandii pojawią się dodatkowe poważne trudności w zrównoważeniu bilansu płatniczego, powstałe w wyniku kontroli wywozu manioku, lub wynikną poważne trudności we wrażliwych regionach produkcji manioku w Tajlandii, lub jeśli poważne trudności wynikną na rynkach produktów rolnych Wspólnoty, obie strony podejmują konsultacje w celu ustalenia, czy takie trudności istnieją, oraz, jeśli to konieczne, uzgadniają zastosowanie odpowiednich środków na czas trwania tych trudności.

Artykuł 3

Wspólnota zobowiązuje się do ograniczenia opłaty wyrównawczej stosowanej w odniesieniu do przywozu manioku objętego niniejszą Umową do maksymalnej kwoty 6 % *ad valorem* oraz do zapewnienia, że Tajlandia korzysta z klauzuli największego uprzywilejowania w stosunku do stawki tej opłaty wyrównawczej. Dla uzgodnionych ilości innymi warunkami przywozu są warunki istniejące na mocy aktualnych zobowiązań GATT.

Artykuł 4

Uwzględniając swoje międzynarodowe prawa i obowiązki, Wspólnota podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, że pozycja Tajlandii na wspólnotowym rynku manioku w czasie objętym niniejszą Umową nie ulegnie znaczącemu osłabieniu poprzez istotny wzrost ilości manioku przywożonego z innych krajów. W tym kontekście Wspólnota będzie mieć na uwadze znaczenie przywozu produktów węglowodanowych, które mogą bezpośrednio konkurować z maniokiem.

Tajlandia zapewnia, że ilości objęte niniejszą Umową nie przekraczają określonych w niej ograniczeń poprzez zapewnienie, że certyfikaty eksportowe nie są wydawane na żadne ilości przekraczające te ograniczenia.

Ze swej strony Wspólnota zobowiązuje się przyjąć wszelkie niezbędne przepisy do wydawania pozwoleń na przywóz dla produktów określonych powyżej, pochodzących z Tajlandii, pod warunkiem przedstawienia certyfikatu eksportowego przez właściwe organy wyznaczone przez rząd Tajlandii. Pozwolenia na przywóz wydaje się w ciągu siedmiu dni od takiego przedstawienia.

Rok, do którego przewożone ilości są przypisane, określany jest przez datę wydania certyfikatów eksportowych.

Właściwe organy obydwu Stron okresowo wymieniają się informacjami niezbędnymi do sprawdzenia rzeczywistych ilości wywiezionych i przywiezionych, tak aby ułatwić wykonywanie niniejszej Umowy.

Artykuł 6

Wspólnota czyni co w jej mocy w celu zapewnienia wsparcia projektem ukierunkowanym na rozwój obszarów wiejskich i zróżnicowania upraw w Tajlandii, w szczególności w najuboższych w kraju rejonach produkcji manioku. Zrozumiałe jest, że projekty podejmowane w ramach zróżnicowania upraw obejmują również projekty badawcze dotyczące obrotu zróżnicowanymi uprawami oraz wykorzystania manioku.

Zapewniając to wsparcie, Wspólnota, poza własnymi środkami finansowymi, dąży do współpracy dwustronnej i wielostronnej z darczyńcami, w tym w szczególności z Państwami Członkowskimi Wspólnoty.

Wspólnota rozważa także środki wspierania realizacji wzajemnie korzystnych projektów dotyczących zróżnicowania produkcji rolnej.

Artykuł 7

Jeśli wymaga tego sprawne funkcjonowanie niniejszej Umowy, odbywają się spotkania na szczeblu ministerialnym między Rządem Królestwa Tajlandii a Komisją Wspólnot Europejskich.

Ustanawia się stałą wspólną grupę roboczą złożoną z przedstawicieli Wspólnoty i Tajlandii.

Grupa ta zapewnia, że Umowa jest właściwie stosowana i że sprawnie funkcjonuje.

Dokonuje ona systematycznego przeglądu postępu rozwoju obszarów wiejskich oraz zróżnicowania upraw w Tajlandii, jak również tendencji w produkcji, handlu i spożyciu manioku w Tajlandii, we Wspólnocie i na świecie oraz rozwoju rynkowego produktów węglowodanowych bezpośrednio konkurujących z maniakiem.

Grupa rozpatruje wszelkie kwestie odnoszące się do stosowania Umowy, które mogą zostać wysunięte przez każdą ze Stron, oraz zaleca właściwym organom odpowiednie rozwiązania.

Posiedzenia grupy odbywają się tak często, jak się to okaże konieczne, a w każdym przypadku co najmniej raz do roku, w uzgodnionym terminie i miejscu.

Artykuł 8

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, oraz na warunkach ustanowionych w tym Traktacie, z drugiej strony, do terytorium Królestwa Tajlandii.

Artykuł 9

Umowa jest zawarta na okres rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 1982 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku.

Pozostaje ona w mocy przez kolejne okresy trzyletnie, oparte na ilościach ustanowionych dla 1985 roku i 1986 roku, jeżeli nie zostanie wypowiedziana przez którąkolwiek ze Stron co najmniej na rok przed upływem początkowego okresu pięcioletniego lub którejkolwiek z następujących okresów trzyletnich.

Jednakże przed powiadomieniem o wypowiedzeniu Umowy każda Strona powinna podjąć konsultacje z drugą Stroną w celu znalezienia rozwiązania lub uzgodnienia zmian, które umożliwiłyby utrzymanie Umowy w mocy.

Artykuł 10

Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, francuskim, niemieckim, greckim, tajskim i włoskim, teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.